«Льодове побоїще, або як АПешники на каток ходили»

[Ксенія Пітель, студентка групи АП-50]
#10 от 28.04.2011

Що це? Невже льодове побоїще? Чути крики, ойкання, але ні, частіше чується сміх і радісне: «Ура!» – це АП вийшов на ковзанку. Нагострені леза, туго затягнуті шнурки і ось вони – студенти факультету «Автоматика та приладобудування» виїхали на ковзанку торгівельно-розважального комплексу «Караван». Перший, другий, третій курси – всі тут. Дехто катається вже дуже вміло, а хтось дрібоче своїми ногами, тримаючись за перила. Хтось вчить триматися на льоду тих, хто безперестану падає. А десь там, на іншій стороні, охопивши один одного за талії, студенти їдуть довгим паровозиком. Коли ми вже розігрілися, то зібралися і нумо фотографуватися: хто як міг – хтось стояв, дехто присів на одне коліно, ну, і звісно хлопці завалилися на передній план. А потім – знову намотувати безкінечні кола. Таке задоволення тривало всього годину, і коли пролунала сирена, дехто ще не хотів іти і продовжував ковзати. З розпашілими обличчями, мокрими спинами, а дехто й колінами, ми, задоволені, поїхали на пари, а хтось – додому. З морем приємних вражень і спогадів ми провели решту дня. Ось у цьому і є особливість АПешників, ми дружні і завжди разом. Так весело і незабутньо ми ходимо на ковзанку. Це і є справжнє задоволення від студентського життя – бути сміливими, веселими та впевнено йти вперед за новими враженнями! Мій факультет, дякую тобі за це!